Nr. 19. 1928.

GAZETA URZĘDOWA
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnej **3 złote.** — Cena pojedynczego numeru **30 groszy.**
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Pierończyk, insp Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 12 maja 1928 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Ceny maksymalne na towary kolonjalne, targowe, mięso i wyroby mięsne.

Na zasadzie § 3 ustawy z dnia 4 sierpnia 1914 r. w przedmiocie cen maksymalnych (Dz. U. Rzeszy str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 29 października 1914 r. (Dz. U. Rzeszy str. 456) ustanawiam dla powiatu Katowickiego za czas od 10 maja 1928 r. aż do odwołania następujące ceny maksymalne na powyższe artykuły:

Towary spożywcze.

	½ kg.	
mąka pszenna 60%	0,46	zł.
„ żytnia 70%	0,41	„
½ kg. chleba razowego	0,33	„
½ „ „ z 65% „ „	0,41	„

Ceny targowe, sklepowe z wyłączeniem sklepów delikatesowych, specjalnych i dla straganów ulicznych:

1. ziemniaki za ½ kg.	0,07	zł.
2. „ „ 50 „ (centnar)	6,00	„
3. cebula I gatunku	0,35	„
4. cebula II „	0,30	„

Mleko, masło, jaja, ser:

5. mleko 1 litr.	0,46	zł.
6. masło deserowe na targu najlepsze .	3,80	zł.
7. „ wiejskie na targu	3,20	„
8. masło do gotowania na targu . . .	2,80	„
9. smalec amerykański	1,60	„
10. jaja średnie sztuka	0,14	„
11. „ wyborowe duże na targu . . .	0,16	„
12. ser krowi zwyczajny	0,60	„

Ceny maksymalne na mięso i wyroby mięsne w hali mięsnej, na targu i w sklepach rzeźnickich.

	w składach rzeźnickich	w hali mięsnej na targu
½ kg. wołowiny I gatunku . .	1,55 zł.	1,45 zł.
½ „ „ II „ . .	1,20 „	1,10 „
½ „ wieprzowiny I gatunku .	1,40 „	1,30 „
½ „ „ II „ .	1,20 „	1,20 „

Przekroczenie cen maksymalnych będzie na podstawie § 9 ustawy z 3 maja 1918 r (Dz. U. Rz. str. 395) karane aresztem i grzywną pieniężną w myśl ustawy z dnia 23 IX. 1915 r. (Dz. U. Rz. P. str. 603) oraz ustawy z dnia 27 XI. 1919 r. (Dz. U. R. P. str. 1909).

Katowice, dnia 10 maja 1928 r.

Starosta
w z.
L. dz. G. 1|20. (—) Dr. Gawlas.

USTAWA

z dnia 16 kwietnia 1928 roku

w przedmiocie wprowadzenia na obszar Województwa Śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy.

Art. 1.

Na podstawie ustawy z dnia 8 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 146), Sejm Śląski wyraża zgodę na rozszerzenie mocy obowiązującej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590), o inspekcji pracy na obszar Województwa Śląskiego.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Śląskich zgodnie z postanowieniem art. 39 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r.

Art. 3.

Wykonanie ustawy poleca się Wojewodzie.

Marszałek
(—) Wolny.

(Dz. U. Śl. nr. 11 z dnia 30 IV. 1928 r. poz. 25).

Obwieszczenia urzędowe.

Dotyczy: Odroczenia i ulgi w wykonywaniu obowiązku służby wojskowej.

Na skutek znowelizowanej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1928 r. zgodnie z rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. I. b. r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 26) prośby o udzielenie odroczeń, przewidzianych w art. 53 powołanej ustawy, powinny być wniesione najdalej **do 14 dni** po uznaniu poborowego za zdolnego do czynnej służby wojskowej. Jeżeli okoliczności, uzasadniające prawo do ubiegania się o powyższe odroczenia, powstały po wymienionych wyżej terminach, prośba powinna być wniesiona najdalej **do 4 tygodni**, od chwili uzyskania wiadomości o tych okolicznościach.

Zgłoszenie prawa do ulgi z art. 51 powinno nastąpić **najpóźniej w dniu** poboru danego poborowego.

Podania o ponowne odroczenia z tytułu wymien. ad pkt. 1 i 2 art. 53, oraz podania o przyznanie ulgi z art. 56 należy wnosić **najpóźniej do dnia 1 lipca tego roku,** do którego odroczenia udzielono

Odwołania na odmowne rozstrzygnięcia z art. 53 pkt. 1, 2 i 3 wzgl. skrócenia z art. 56, oraz rozstrzygn. Komisji Poborowej o udzielenie ulgi z art. 51, należy wnieść w ciągu **dni 14-stu,** licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia, do Wojewódzkiej Władzy Administracji Ogólnej, przez powiatową władzę adm. ogólnej, która orzeczenie wydała.

Nieusprawiedliwione niedotrzymanie powyższych terminów pociąga za sobą utratę prawa do wymienionych odroczeń i ulg.

Względem osób obowiązanych do służby wojskowej, które wykażą się czynnym udziałem w pracy przysposobienia wojskowego, będą stosowane ulgi w wykonywaniu obowiązku służby wojskowej. Zakres tych ulg do czasu ustawowego unormowania tej sprawy będzie uregulowany rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych,

(Powyższe podaję do publicznej wiadomości wszystkich zainteresowanych).

Katowice, dnia 5 maja 1928 r.

Starosta
w z.

L. dz. W. 1880|1. (—) Dr. Gawlas.

MINISTERSTWO SKARBU
L. dz. VII· 673|2.
W sprawie wypłaty pensji „Virtuti Militari" za 1928 r.

Warszawa, dnia 6 kwietnia 1928 r.

OKÓLNIK Nr. 44

Do wszystkich izb skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że pensja orderowa, przypadająca poszczególnym kawalerom orderu „Virtuti Militari" za rok 1928 ma być wypłacona jednorazowo w pełnej wysokości w terminie od **15 kwietnia 1928 r.**

Wypłata dla osób, nie będących w czynnej służbie wojskowej lub niezajętych w instytucjach wojskowych, powinna nastąpić w kasach skarbowych w sposób, ustalony rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 2 sierpnia 1924 roku L. D. K. 4083|WAK na podstawie wykazów, które nadeśle izbom skarbowym Kapituła Orderu.

Wydatki z tytułu dokonanych wypłat pensji orderowej za rok 1928 obciążą kredyt paragr. 1 dz. 3 części 19 prowizorjum budżetowego na I. kwartał 1928|29, otwarty na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Na ten sam dział i paragr. prowizorjum budżetowego mają być zarachowane także wydatki, dokonane na podstawie asygnacji komisji gospodarczych władz i urzędów wojskowych z tytułu wypłaty pensji orderowej za rok 1928 osobom, będącym w czynnej służbie wojskowej lub funkcjonarjuszom państwowym, zajętym w instytucjach wojskowych

Asygnacje wydziałów rachunkowych szefostw intendantur D. O. K.-ów Wydziału Rachunkowo-budżetowego S efostwa Intendantury Korpusu Ochrony Pogranicza oraz Wydziału Rachunkowego Min. Spraw Wojsk., wystawiane w celu uskutecznienia powyższych wypłat, powinny być honorowane bez uprzedniego otwierania kredytu.

Zarazem oznajmia się, że przy przekazywaniu pensyj kawalerom orderu „Virtuti Militari" zagranicę, obowiązują nadal postanowienia okólnika tut. z dnia 29 września 1926 r. L DK. 2968|WAK.

(—) Grodyński
Podsekretarz stanu.

Dotyczy: Przekazanie spraw poborowych Dyrekcjom Policji w Bielsku, Katowicach i Król.-Hucie.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych z dnia 6. III. 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 43 poz. 423) przekazano z dniem 1 maja 1928 Dyrekcji Policji w Bielsku, Katowicach i Król.-Hucie do załatwienia sprawy związane z przeprowadzeniem poboru wojskowego oraz z przyznawaniem ulg i odroczeń terminu odbycia służby wojskowej—wobec czego strony interesowane winny zwracać się w powyższych sprawach do odnośnej Dyrekcji Policji a nie jak dotychczas do Magistratu.

Katowice, dnia 5 maja 1928 r.

Starosta
w z.
L. dz. W. 2157. (—) Dr. Gawlas.

Dnia 28 kwietnia stwierdzona została **wścieklizna psa** w zagrodzie nr. 142 Wojciecha Polonki w kolonji Zając gminy Olkusko-Siewierskiej powiatu będzińskiego.

Katowice, dnia 5 maja 1928 r.

Starosta
w z.
L. G. 273. (—) Dr. Gawlas.

Wyłudzania wsparć.

1) Oziabło Grzegorz, syn Mikołaja, lat 65 z Sokala gm. Michałowo, pow. białostockiego,

2) Szleszyński Aleksander, syn Wojciecha i i Magdaleny, urodzony 18. IV. 1878 r. w Brodowo, pow. Szczuczyńskiego, Woj. Białostockiego,

3) Holik Jan, syn Ignacego i Marji, urodz. w 1881 z r. z Głogór, pow. Złoczów, Wojew. Tarnopolskie,

4) Sorokolik Dmytro, syn Mikołaja, ur. 1874 r. z Dommomorycz, pow. Tarnopol, Wojew. Tarnopolskie,

5) Turkiewicz Antoni, ur. 14. X. 1898 r., syn Józefa i Anny z Jagielnicy, pow. Czortków, Wojew. Tarnopolskie,

6) Szeliga Wojciech, ur. 2. III. 1900 r., syn Jana i Justyny z Płotyczy, pow. Tarnopol,

7) Mikołajewicz Helena vel Darowska, córka Józefa i Pauliny, ur. 1905 r. z Kołonic, pow. Lisko, Wojew. Lwowskie,

8) Nowicki Franciszek, syn Marcina, lat 26 z Rawy Ruskiej, Wojew. Lwowskie,

9) Nakoneczny Jan, syn Leona i Marji, lat 20 z Zapałowa, pow. Lubczów, Wojew. Lwowskie,

10) Waszczytryn Antoni z Lipnik, pow. Mościska, Wojew. Lwowskie,

11) Wikowicz Włodzimierz, syn Józefa i Rozalji, z Sokoli, pow. Mościska, Wojew. Lwowskie,

12) Gleńczyk Serafina, córka Katarzyny, ur. 1904 r. ze Streznej, pow. Drohobycz, Wojew. Lwowskie,

13) Pachowej Andrzej, syn Piotra, lat 29, z Łuh, pow. Nadwórna, Wojew. Stanisławów,

14) Holiszowski Władysław, syn Andrzeja i Paraski, ur. 1905 r. z Siołki pow. Kałusz, Wojew. Stanisławowskie,

15) Wisznicki Jan z Krzemienia, pow. krzemienieckiego, Wojew. Wołyńskiego,

16) Baranowski Józef, syn Franciszka i Marji z Radliczyc, pow. kaliskiego, Woj. Łódzkiego,

17) Roszkowski Erazm z Zasul, gm. Stołpce, Wojew. Nowogrodzkiego,

18) Klimasiński Jan, syn Jana i Teresy, ur. 12 maja 1871 r. z Łodzi,

19) Zachwajewski Nikodem, ur. 1891, z Łodzi, syn Nikodema i Marjanny,

20) Fajt Janina, z Zawiercia, Woj. Kieleckie,

21) Sośnicki Józef, " " "

22) Jakóbek Stanisław " " "

23) Sikorski Wacław " " "

24) Fijałkowski Bronisław z Sosnowca, pow. będzińskiego, Wojew. Kieleckie,

25) Krzentowski Marjan, syn Stanisława i Antoniny, ur. 1909, z Rudy Malinieckiej, pow. koneckiego, Wojew. Kieleckie, dawniej zam. w gminie Niwka, pow. Będzin, Wojew. Kieleckie,

26) Kowalczyk Stanisław, ur. 1888 r. syn Wawrzyńca i Anny z Łodzi, tamże zamieszkały ulica Stary Rynek Nr. 3.
włóczą się po kraju i wyłudzają od zwierzchności gmin ich chwilowego pobytu pod rozmaitemi pozorami zapomogi na rachunek gminy ich przynależności.

Powyższe podaje się do wiadomości z tem, że ewentualne udzielone zapomogi wyżej wymienionym, przez gminy przynależności oraz przez gminy zobowiązane do trwałej opieki zwracane nie będą.

KOMUNIKATY.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

Według danych Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy, ostatnie tygodniowe sprawozdanie z rynku pracy za czas od 21 do 28 kwietnia r. b. wykazuje 153,016 bezrobotnych, zarejestrowanych w P. U. P. P. w tem 34.361 bezrobotnych kobiet. W stosunku do poprzedniego tygodnia bezrobocie zmniejszyło się o 6953 osoby.

Znaczniejsze zmniejszenie bezrobocia nastąpiło w okręgach P. U. P. P. Płock o 126 osób, Łódź o 1158, Częstochowa o 1129, Ostrowiec o 287, Sosnowiec o 140, Radom o 360, Biała Krakowska o 331, Białystok o 279, Drohobycz o 122, Przemyśl o 179, **Woj. Śląskie o 923,** Bydgoszcz o 470, Ostrów o 365, Poznań o 276, Toruń o 211, Grudziądz o 187.

Z Ministerstwa Komunikacji.

Z dniem 15 maja wejdą w życie uzupełnienia taryfy osobowej. Zawierają one wznowienie taryfy kuracyjnej, przyznającej zniżki od opłat za przejazd do pomienionych w taryfie miejscowości, które udziela się w drodze powrotnej w łącznej wysokości 66,5%) Nowa taryfa kuracyjna rozróżnia miejscowości kuracyjne całoroczne od letnisk, dla których korzystanie z ulgi dopuszczalne jest jedynie w okresie czasu od 15 maja do 30 października. Ważność taryfy ulgowej rozszerzono przytem na kilka nowych miejscowości kuracyjnych. Uzupełnione zostaną przepisy, dotyczące ulgowych przejazdów młodzieży szkolnej, mianowicie odnośne zniżki rozciągnięto na klasę II, oraz na przejazdy pociągami pośpiesznemi. Pozatem dla udogodnienia publiczności zaprowadza się bilety okręgowe, upoważniające do przejazdu bądź w obrębie jednej lub kilku Dyrekcyj, bądź po całej sieci P. K. P.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Na marginesie zarządzenia policyjnego o odszczurzaniu domostw.

Plaga szczurów ze stanowiska higjeny. Sposób zwalczania tej plagi.

Policja miejska w Katowicach zarządzeniem z dnia 30-go marca br. zarządziła wyłożenie w realnościach trucizny na szczury. Wyłożenie trucizny zarządzono na dzień 23 kwietnia wieczorem i na dzień 26 kwietnia wieczorem.

Zarządzenie to samo w sobie zasługuje na powszechne uznanie; wątpić jednak można, czy okaże się celowem, skoro obowiązuje tylko w obrębie miasta Katowic. Jak z poniżej zacytowanych wywodów p. Dr. A Trawińskiego wynika, zwalczanie plagi szczurów ma tak doniosłe znaczenie, że winno być zadaniem nie dorywczem tej lub owej władzy lokalnej, ale zadaniem na szeroką skalę ujętem, o ile tępienie szczurów ma być racjonalne i skuteczne.

Policja Miejska w Katowicach, wystąpiwszy z inicjatywą odszczurzenia domostw, zdaniem mojem winna była inicjatywę tę podać wyższym władzom policyjnym, w danym wypadku policji krajowej (Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu), który ponad miejscowemi władzami policyjnemi z ustawy powołany jest przeciwdziałać epidemjom (Zob. ustęp 2-gi § 12 pruskiej ustawy wykonawczej do ustawy w zwalczaniu chorób zakaźnych). Nie ma bowiem dwu zdań, iż walka ze szczurami nie może dotyczyć tylko Katowic, lecz w równej mierze i **jednocześnie** musi być prowadzona, o ile nie na obszarze całego Województwa, to w każdym

razie w okręgu przemysłowym, będącym jednym obszarem gęsto zaludnionym.

Należy kłaść nacisk na moment jednoczesności walki ze szczurami we wszystkich miejscowościach. Tego dowodzi wspomniany już p. dr. A. Trawiński w swych wywodach, ogłoszonych w czasopiśmie „Higjena Ciała i Sportu" z miesięcy majczerwiec 1927 r., piszac m. i.: „Dotychczasowe zabiegi zamierzające do niszczenia szczurów, polegają przeważnie na **bezplanowem i dorywczem stosowaniu** metod biologicznych (ograniczenie naturalnego przyrostu szczurów, przez wyłapywanie i wybijanie samic, faworytowanie naturalnych wrogów szczurów jak kotów, psów, kun i łasic, wywołanie epidemji wśród szczurów, za pomocą preperatów bakteryjnych (metod fizykalnych) chwytanie szczurów za pomocą pułapek, strzelanie i wystraszanie (oraz chemicznych) podawanie karmy, zmieszanej ze środkami trującymi jak fosfor, strychnina, arszenik, węglan baru, wyciąg cebuli morskiej, pasta zelio, oraz działanie gazami jak gazem siarkowym, tlenkiem węgla i kwasem pruskim).

Powyższe metody nie godzą w sedno plagi szczurów, mianowicie w ich wrodzoną bardzo znaczną płodność. One przeznaczają wprawdzie wiele szczurów na zagładę, jednak równocześnie odstraszają osobniki pozostałe przy życiu, które zrażone widokiem trupów towarzyszy, jużto nie dają się tak prędko zwabić podstępem człowieka, **jużto uciekają do zabudowań sąsiednich."**

To znaczy, odstraszone w Katowicach szczury uciekną do Wełnowca, Siemianowic, Roździenia i t. d., czyli w gminach sąsiadujących z Katowicami spotęgują niebezpieczeństwo rozsadzania najróżniejszych epidemji. Gdyby gminy sąsiadujące z Katowicami z powodu w ten sposób zwiększonej plagi szczurów chciały u siebie podjąć walkę ze szczurami z punktu widzenia również tylko względów lokalnych, natenczas szczury z tych gmin znów będą uciekać, może napowrót do Katowic, a więc walka taka z temi szkodnikami byłaby typowo kołowrotna i obróciłaby w niwecz nakłady sił władz i pojedyńczych obywateli.

Walka ze szczurami musi być gruntownie przemyślana i zorganizowana i nie wolno jej bagatelizować w imieniu zdrowia ludności. W następstwie zarządzenia Policji Miejskiej w Katowicach można zaobserwować, że ludność wcale lub niezupełnie zdaje sobie sprawę z ważności akcji tępienia szczurów i niechętnie spełnia nakaz kategoryczny policji. Z tego objawu wynika, że sposób zwalczania plagi szczurów nie winien ograniczać się do wydania zarządzenia policyjnego, ale winien śladem zagranicy mieć w swoim programie pouczanie szerokich warstw obywateli. Należałoby ludność pouczać za pomocą prasy lub ulotek w ten mniej więcej sposób, jak o tem pisze pan Dr. A. Trawiński, którego obszerne wywody podaję wyjątkami, znacznie skróconemi: „Nie uchroni człowieka przed szczurami woda ani ogień, mur ani drzwi, brama ani klucz. Wszędzie znajdą drogę, którą torują nawet wśród kamieni muru, a nie mogąc tędy przeniknąć, tworzą podziemne kanały czyli tunele. Żywią się wszystkiem. W pożywieniu są bardzo mało wybredne."

„Posiadają szczególnie dobrze rozwinięty słuch i węch, co też w znacznej mierze utrudnia ich tępienie przez człowieka. Są bardzo przebiegłe. I tak n. p. w razie grożącego niebezpieczeństwa, kładą sią na ziemię i leżą nieruchome, pozorując śmierć. Zwinność ich dochodzi do tego stopnia, iż spinają się nawet wzdłuż ścian na najwyższe miejsca domów mieszkalnych i magazynów. Również pływają doskonale. Gdy zmiarkuja, że człowiek jest względem nich bezsilny, stają się wprost bezczelne. Najwięcej krzątają się z rana i wieczorem; w dzień i w nocy śpią. Są nader płodne".

„Jedna para może w ciągu roku wydać do 860 potomków. Niejednokrotnie występują gromadnie w niezmiernej, wprost nie do uwierzenia ilości. I tak np. w Paryżu w r. 1860 pojawiła się tak olbrzymia ilość szczurów, iż w ciągu 4 tygodni wybito tylko w rzeźni 16.000 szczurów, w rakarni zaś szczury spożyły w ciągu jednej nocy 35 padlin końskich wraz z kośćmi.

Szczury, żerując niemal wszędzie, wchodzą w bezpośrednią styczność z człowiekiem i zwierzętami, a zwłaszcza z ludzkiemi i zwierzęcemi wydalinami i wydzielinami, przyczyniają się w znacznej mierze do przenoszenia chorób zakaźnych i pasorzytniczych z człowieka na człowieka. Jedną z najgroźniejszych chorób, przenoszących się za pośrednictwem szczurów na człowieka, to dżuma. Dżuma ze szczurów przenosi się na człowieka jużto za pośrednictwem pcheł, jużto przedmiotów, które pozostawały w styczności z zakażonemi szczurami."

„Szczury biorą także udział w przenoszeniu się zakaźnej żółtaczki (choroby Weila)."

„Wielka rola pośrednia przypada w udziale szczurom w przenoszeniu zarazków duru brzusznego, durow rzekomych oraz czerwonki, zwłaszcza w czasie epidemji jednej z powyższych chorób."

„Z chorób pasożytniczych szczury przenoszą na człowieka bezpośrednio woszczynę (fawus) i świerzb szczurzy oraz pośrednio włośnicę".

„Szczury dostają się do chlewów i bywają pożerane przez świnie, które w ten sposób ulegają zakażeniu. Człowiek nabawia się włośnicy przez spożycie mięsa wieprzowego, zakażonego włośnicami.

Włośnica ludzka jest chorobą bardzo niebezpieczną.

Szczury biorą także udział w rozszerzaniu się chorób zakaźnych zwierzęcych, z których niektóre jak pryszczyca i gruźlica przenoszą się także na człowieka, pierwsza za pośrednictwem mleka, druga mleka i mięsa.

Z powyższego przedstawienia rzeczy wynika, że szczury stanowią groźne niebezpieczeństwo dla człowieka, wskutek czego już od dawnych czasów występowano do zaciętej walki z tymi szkodnikami. **Walka ze szczurami, to jeden z najważniejszych postulatów higjeny.**"

P. Dr. A. Trawiński zaleca następujący sposób tępienia szczurów, jaki w Danji w roku 1924 zaprowadzono specjalną ustawą o niszczeniu szczurów: „Wykonanie ustawy w Danji ułatwia w poszczególnych miejscowościach specjalny komitet, złożony z przedstawicieli miejscowych władz komunalnych, właścicieli dóbr oraz znawców tępienia szczurów. Zadanie komitetu polega na **szerzeniu propagandy** i ułatwieniu akcji tępienia szczurów. Komitet zbiera przy pomocy odpowiednich kwestjonarjuszy dokładne daty, dotyczące liczby szczurów w posiadłościach nawiedzonych przez te zwierzęta i porucza **wykładanie preparatów (ratyny i ratyniny) specjalnie do tego celu wyszkolonej służbie, która wykonuje powyższą czynność jako zajęcie uboczne płatne z funduszów komitetu.**" (Dopisek: A więc **wykładanie preparatów przez wyszkoloną** a nie przez pojedyńczego obywatela).

„Po upływie pewnego czasu od wyłożenia preperatów, komitet wysyła znowu kwestjonarjusze do właścicieli odszczurzonych miejsc w celu przekonania się, czy i w jakiej mniej więcej ilości szczury pojawiają się. Ostateczny wynik całej akcji tępienia szczurów ustala się na podstawie powyższych kwestjonarjuszy. O ile okaże się, iż w danej miejscowości szczury zostały zupełnie zniszczone, komitet tępienia szczurów nie rozwiązuje się, lecz pozostaje nadal czynnym. **Po upływie bowiem pewnego czasu szczury mogą przywędrować z innej okolicy.** W celu zaś uniknięcia ponownej inwazji, **każdy obywatel** (dopisek: nie tylko właściciel domu) **obowiązany jest** na podstawie rozporządzenia wykonawczego przytoczonej wyżej ustawy, **donieść władzy miejscowej względnie komitetowi,** o każdym przypadku pojawienia się szczurów w jego zabudowaniu, poczem komitet przystępuje do ponownego odszczurzenia danego zabudowania. Akcja odszczurzenia powinna iść każdorazowo w nader szybkim tempie i nie trwać dłużej, jak kilka tygodni z uwagi na znaczną płodność szczurów."

Jestem zdania, że tępienie szczurów ma i musi obchodzić jednakowo i świadomie wszystkich — równie w interesie zdrowia całego narodu jak zdrowia jednostki, — a nie tylko właściciele domów, do których wyłącznie zwróciła się policja miejska w Katowicach. Byłoby przeto najsprawiedliwiej, aby nietylko wykładanie preparatów było rzeczą służby wyszkolonej, a więc czynnika urzędowego, ale, aby nadto **koszta** tępienia szczurów poniósł ogół podatników, czyli pośrednio władze policyjne, a nie wyłącznie właściciele domów.

X.

OGŁOSZENIA.

Druk Jan Eichhorn, Katowice.